

Вічність

Микола Чумак

Студентам-випускникам і моїм дипломникам:
Голочаловій Тані, Шинкарьовій Тані,
Ващенко Михайлу, Дрозденку Руслану,
Кулику Юрію, Попову Роману, Чайці Олександрю.

Гучний олімп святкує цвіт в садах,
А літо вже зганяє пух з тополі.
І осінь, хоч яка не золота,
І та пасує перед білим полем.

Й бджола радіє, доки сила є,
Цілує у екстазі кожную квітку,
Зозуля то кує, кує, кує,
То затихає стомлена від ліку...

Життя кипить, кипить і завмира
Під спів снігів, вітрів, громів і птахів
І кожне зерня жадібно вбира
Послання Божі під небесним дахом.

А час відтворює правічний шлях:
Посіяно,
пожато і
прожито —
Ось-ось зима...
Та знову на полях
Зерном надії зеленіє жито!

5.07.2003 року. ХДЗВА.